

apèndix I

Barcelona, 27 febrer 1976

Excm. Sr. Gabriel Ferraté
Director General d'Ensenyança Universitària
Madrid

Senyor Director General:

Sabem que haurà de decidir si és oportú l'establiment d'una nova *Escuela Universitaria* estatal de *Biblioteconomia*, en record de l'*Escola de Bibliotecàries* fundada per la Mancomunitat de Catalunya el 1915, o bé adscriure a la Universitat de Barcelona l'*Escola de Bibliologia* de la Diputació, la qual és l'última evolució de l'antiga *Escola de Bibliotecàries*.

Per tal de recollir l'opinió d'un grup de partidaris d'aquesta segona solució, la qual no havia tingut l'avinentesa de manifestar-se prou públicament, ens atrevim a adreçar-vos aquesta carta. Us preguem que no penseu en cap moment que tinguem la pretensió de descobrir-vos punts de vista que hagin pogut escapar a la vostra experiència. Teniu acreditada la vostra habilitat en saber descobrir les raons íntimes, o de vegades massa personals, que sovint justifiquen aparents reformes poc generoses. Permeteu que ja per endavant us diguen que, sigui la que sigui la vostra decisió, la considerem honesta i d'acord amb la consciència vostra.

El motiu que ha aconsellat a les bibliotecàries a cercar l'aval d'una institució d'ensenyament superior ha estat el desig de que el seu títol tingui categoria universitària. Aquesta finalitat pot ésser assolida tant amb l'una com amb l'altra de les solucions en litigi.

Hem de reconèixer que avui sembla que l'acceptació de la fórmula d'establiment d'una nova Escola pot tenir més ràpidament realitat que l'adscripció si bé, una vegada aquesta obtinguda, pot ésser que la burocràcia universitària sigui més complicada que la provincial.

L'Associació de Bibliotecàries és gairebé unànimement de la primera solució. No sabem què contestarien les bibliotecàries més bregades lluny del contagi dels noms històrics de les altes institucions de cultura universal.

Els professors de l'Escola, amb rara excepció, són partidaris d'adscriure a la Universitat la vella Escola. Les raons que presenten les anem a resumir:

1. La Diputació es compromet a sufragar les despeses de l'Escola estatal i aquest lligam econòmic és només recordat romànticament, però a la vegada és extesa la partida de defunció de l'Escola creada per la Mancomunitat.

2. L'Escola avui forma part del patrimoni cultural de Catalunya i la seva mutilació seria molt dolorosa però injustificada, ja que el títol d'aval universitari pot ésser igualment obtingut amb una Escola adscrita.

3. L'Escola de Bibliotecàries és la més antiga de les escoles avui en funcionament a Europa lligada a un sistema de biblioteques públiques. Fa més de mig segle que actua ja que ni la nostra guerra de 1936 al 39 va interrompre la seva vida.

4. L'ensenyament a l'Escola de la Diputació ha evolucionat sempre d'acord amb els temps. La nomenclatura de les disciplines ensenyades no ha estat inmovilitzadora. Per a donar major facilitat als canvis de temes ha establert els cursets especialitzats que han tingut gran eficàcia.

5. Hi ha qui rebutja el prestigi de l'Escola antiga confonent el respecte a la tradició amb l'immobilisme. Molts som els qui creiem que aquella cultura que no és tradició evolucionada és plagi.

6. La massificació és el gran perill de les escoles especialitzades. Una tal massificació, quan no és reglamentada, afavoreix l'intruisme. Per això l'Escola de la Diputació sempre exigeix proves d'ingrés.

7. El règim de les Biblioteques de la Diputació exigeix que el personal que les serveixi sigui preparat en una entitat provincial. Això, però, no és obstacle perquè puguin ser programats cursos d'especialització professional en altres camps.

8. Davant d'un profà, el Decret del 17 d'agost de 1973 sobre les Escoles Universitàries no estatals sembla que deixi majors possibilitats de maniobra. Vegeu l'article 75 dos), de la Llei General d'Educació, i l'article 20 sobre les Escoles Universitàries.

Aquesta és l'opinió que respectuosament exposem a la vostra superior decisió.

Ho firmen un grup d'intel·lectuals catalans